

Szuzdál dá, Budapest nyet

Lovas István nyílt levelei

Gyurcsány Ferenc

kijelölt kormányfő

Tisztelt Gyurcsány úr!

Olyan nyelven, amelyet ön ért a legjobban: a napokban láttam először b. feleségének képét. Szerintem itt az ideje...

Dr. Saleh Tayseer

fogorvos

Tisztelt Doktor Úr!

Már Kacav izraeli elnök itteni látogatása előtti letartóztatása pillanatában az volt az érzésem, hogy teljesen ártatlan. Most kiderült, hogy az ügyességem nem tud ön ellen vádat emelni.

Kérem, noha tudom, mennyire megviselte ártatlan fogva tartása, próbáljon megbocsátani érte. Erre kérem jóérzésű honfitársaim nevében.

Őn is tudja nagyon jól, hogy kiknek köszönheti tortúráját. Tudja azt is, hogy jobboldali kormány idején önhöz, ártatlan emberhez egyetlen rossz szót nem szóltak volna.

A többit pedig szintén tudja.

Kürk Roland

Monor

Kedves Roland!

Vannak a két oldal gigantikus harcának névtelen katonái. Akik nélkül sokkal rosszabb helyzetben lennénk, mint amilyenben vagyunk. Katonák, akikről néha meg kell emlékezni. Mint Rólad, aki éveken át akkora segítséget nyújtottál és nyújtasz, mint kevesen azok közül, akik háromszor idősebbek Nálad és komoly fizetésért dolgoznak azért, amiért Te soha nem kaptál egy fillért sem.

Azt köszönöm, hogy megengeded Kovács György levelének itteni nyilvánosságra hozatalát.

Tudod Roland, ha a következő jobboldali kormány idején majd nem az efraim kishonokot tüntetik ki lelógó keresztekkel, talán Téged is majd megismerhet a széles nyilvánosság.

Köszönet eddigi munkáért, amelyet amellel végzel, hogy egy éjjel-nappal nyitva tartó közérthető dolgozol, éjjeli műszakban, Monor és a főváros közepe között ingázva. Nélküled a politikusok nem tudtak volna hivatkozni arra, hogy a Nap-kele el len hány panasz érkezett.

„Kovács György
ORTT-elnök

1088 Budapest, Reviczky u. 5.

Tisztelt Elnök Úr!

Az ORTT által is bőkezűen támogatott Klubrádió 2004. szeptember 9-i Megbeszéljük c. műsorszámának adásában Ön egy Bolgár György nevű pornográf »író« kérdése az alábbiakat nyilatkozta:

»Egyébként minden évben folyamatosan sok műsorszám mellett a Vasárnapi Újság

vizsgálatára is sor kerül, csak szeretném jelezni és a hallgatóknak is elmondani, hogy a 2003. évről szóló parlamenti beszámoló is foglalkozik a műsorszámmal, több más műsorszám mellett természetesen, és mindazon műsorszámok ellen próbálunk fellépni, amelyek egyoldalúan, kiegyensúlyozatlanul ki-sebbségekkel, vallással stb. szembe mennek, próbálnak műsort szerkeszteni vagy műsort előállítani. Több ilyen műsorszámmal kapcsolatban, köztük természetesen a Vasárnapi Újsággal is vannak kifogásaink.»

Nyilván fatális véletlenségből Ön elfelejtette megemlíteni a 2003-as beszámolóval kapcsolatban azt a szorosan kapcsolódó tény, miszerint az érintett adás »törvénysértéséről« azóta a bíróság mondta ki, hogy az nem valószínű meg. Ön azt is elhallgatta a pornóíró maroknyi hallgatója elől, hogy az érintett 2003. június 22-i adás vizsgálatának egy Zoltai Gusztáv nevével visszaélő, hamisított beadvány volt az elindítója.

Fentiek kapcsán az alábbi kérdésekre várok Öntől választ:

– Ön szerint etikus volt-e Öntől az említett tények elhallgatása?

– Ha mindössze véletlenül nem tett említést e lényeges körülményekről, kíván-e helyesbítést eszközölni a Klubrádió egyik közeli adásában?

– Ha nem, miért nem?

– A Magyar ATV közműsor-szolgáltató, tehát a kiegyensúlyozottság tekintetében pontosan ugyanolyan többletkövetelményeknek kell megfelelnie a médiatörvény 23. §-a alapján, mint a Magyar Rádiónak. Vizsgálja-e jelenleg az ORTT a Magyar ATV Újságíróklub c. műsorát, amelyben Bolgár György pornóíró is rendszeresen részt vesz? Ha nem, miért nem?

Várom az ügyben megtisztelő válaszát.

Monor, 2004. 09. 10.

Tisztelettel

Kürk Roland”

Magyar Hírlap

szerkesztőség

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

On-line kiadásuk Kultúra rovatában Köröket vertek ránk a csehek címmel, Ahogy tetszik alcímmel, valamint „Gondozott közpark, nincs kutyaszar, szeméthege, a helyiek pedig napoznak a fűben. A turisták által látogatott városrészekről másfél órányi villamosútra!” összefoglalóval cikket jelentettek meg, amely így kezdődik: „No, thanks, utasítjuk el újra a kitarító feka arcot, aki ma már nyolcadszor szeretne minket beinvitálni az Erotic Cabaret-be”. A „feka” arc után már izgatottan vártam riportjukban a „bibi” arcok felbukkanását. Az talán a következő folytatásban lesz.

György Péter

Vigaszágon? címmel a Budapest TV-n futó Sajtóklubról ezt írtad tiszteleted egyik tárgya, a Soros-féle és szociközeli támogatással fenntar-

tott, piacképtelen Élet és Irodalomban: „...ezek a hajdani újságírók élő próbababaként mutatják be a nézőknek, hogy milyen is lehetett volna a nemzeti szocializmus televíziója, ha a Führer nem a rádiózást kedveli”. Arra már fel sem kapjuk a fejünket, hogy Neked és barátainak a teljes gondolatvilágát kizárólag egyetlen téma köti le. Így mentek a sírba.

Pedig – tudom, hogy a tények nem zavar-nak – a Budapest TV-n menő Sajtóklub már akkor félperces csönddel adózott a darfuri (Szudán) tömeggyilkosságoknak, amikor az ottani népirtásra a világ még alig figyelt fel. Az egyetlen népirtásban érdekelt, rasszista haverjaid sajtója a legkevésbé.

Ugyanakkor adós maradtál azzal, hogy leg-alább egyetlen mondatot idézz, amely alátámasztaná ócska, sőt, ami még annál is szomorúbb, unalmas vádatod.

Más. Mint korábbi, egyik itt megjelent levelemben említettem, egyetemen az engem titkos szavazással meghívott politológiahallgatók megkérdezték, hogy vitáznék-e tanáraikkal. Mondtam, nagyon szívesen. De, kértem őket, kérdezzék meg persze tanáraikat, a tolerancia helyi bajnokait is. Azóta nem hallottam rólatok. A kifogásaitokat persze ismerem. Hitler stb.

De hogy kiküszöböljük a problémákat: mi lenne, ha az egyetemen a szívedhez oly közel eső angol nyelven vitáznánk úgy, hogy én vitavezetőnek a saját költségemen meghívnom a Guardian valamelyik, talán mondanom sem kell, nemzetközileg is ismert újságíróját? Előtte legalább arra az időre szégyellnéd paranoiádat kijátszani. Hidd el, érdeklődésben nem lenne hiány.

Szász István

első fokon elítélt vádlott

Népszava

Uram!

Igazán ritkán perlek be újságírókat még akkor is, ha tudom, hogy biztosan nyerek. Ugyanis, ha időm nagy részét perekkel töltöm, akkor nem tudom a tényeket a maguk képébe rúgni. Márpedig ennél fontosabb feladat nemigen akad abban a hazug világban, amelynek megteremtéséből ön is derekasan kivette részét.

Lapja véleményoldalán cikket írt arról, hogy miként viselkedtem – ön szerint – a Bolgár-féle tárgyaláson, amelyet Dénes Veronika, a Pesti Központi Kerületi Bíróság bírāja vezetett, akitől Budapest sötét kocsmáiban azt beszélük, hogy egy rá kiszígnált ügyet SZDSZ-es konstitúciójú vagy szimpátiájú szereplő még nem veszett el jobboldali ellenfelével szemben.

Cikkében pontosan az ellenkezőjét állította, mint amit több száz ember a saját szemével látott és a saját füleivel hallott. Például azt, amikor két gorilla kezét szelíden, de határozottan lefejtettem egy hölgy válláról, akinek nem volt más „bűne”, mint hogy be akart jönni abba a roppant szűk tárgyalóterembe, amelyet Dénes Veronika biztosított a tárgyalás elején (noha már akkor is üresen állt a később a tömeg nyomására kinyitott nagyobb terem).

Őn nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségében a Budai Központi Kerületi Bíróság 100 000 forint összegű pénzbüntetéssel sújtotta. 400 forintos napi tételben, ami 250 napot ér. Továbbá kötelezte 25 000 forint összegű bűnügyi költség megfizetésére. En súlyosbításért, ön enyhébb büntetés kiszabásáért fellebbezett. Vagyis ön fizeti ki kiváló védőm, dr. Gaudi-Nagy Tamás munkáját.

Azt követően, hogy a Medgyessy-kurzusban jobboldali újságírókat úgy ítélnék börtönre, hogy – mint *Bencsik András* esetében – a valóság bizonyítását nem teszik számukra lehetővé, vagy hogy – mint *Liszky Gábor* esetében – a gondatlanságot büntetik rácsokkal, nem tudok eltekinteni attól, hogy a jövőben ne kérjek önkre, e bebörtönző kurzus támogatóira szintén szabadságvesztés büntetésének kiszabását.

Erdekes mozzanat volt a tárgyalásnak, hogy a bíró szerint engem fokozott védelem illet meg, mert nem vagyok közszereplőnek tekinthető. Közszereplő ugyanis, mint a bíró kijelentette, csak a közhatalmat gyakorló, illetve közszereplő politikuskok kategóriáját jelenti.

A megboldogult *Nehéz-Posonyi István* – egyik ellenfelem védője – mondta nekem egy tárgyalás szünetében, hogy míg a kilencvenes évek elején még nagyjából meg tudta jósolni, hogy milyen ítélet születik egy ügyben, ma erre képtelen lenne, mert annyira átpolitizálódott a bíróság. Jellemző, hogy Dénes Veronika például a másik oldal buzgó védelmében engem egyből közszereplőnek nyilvánított.

A helyszíne miatt érje be ennyivel.

A büntetőper után vizslát a polgári peren.

Kovács Zoltán

főszerkesztő

Élet és Irodalom

Látod, látod. Nem megjósoltam? Ide süllyedtél cselédsorsodban? *Révésznek* megint megenyvedted a Budapestet öt emberrel több által nem értett, hozzám írt újabb levelét? Amelyben lapunkat ismét „filonyilasnak” nevezte.

Mármint a szocialista tulajdonlású napilap véleményrovatának protocionista szerkesztője.

Pedig, hidd el, *Zoli*, ha ezeknek a kisujjadat nyújtod, holnap a válladig akarják bekapni a karodat. A jövő héten még majd hoznak neked egy palesztin csecsemőt, hogy saját kezűleg lödd agyon, csak azért, mert palesztin.

Egyébként légy szíves értesítsd a brüsszeli amerikai nagykövetséget, hogy megtaláltál ismét, ugyanis a lapodban azt írtátok, hogy köröz az FBI.

A Demokrata olvasóinak

III. rész

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Most pedig rátérek arra, mi az, amiben nem voltam sikeres.

Leginkább abban, hogy a jobboldal vezető pártját nem sikerült meggyőzőm – persze nem csak nekem –, hogy nyugati társaihoz hasonlóan lényegesen jobban tervezzon, mint eddig. Ha ezt nem teszi, akkor bármilyen arányú győzelme esetén is szégyenletesen fog csatát veszíteni a következő választásokon.

Mivel azonban a számomra kiutalt hely elfogyott, a jövő héten jelentkezem, úgyszintén az erre a hétre ígért levéllel *Heller Agnesnek*. Az se lesz semmi, ahogy mondják.

Mindnyájuknak pedig kellemes hétvégét.

Eörsi István

Ezt írta az Élet és Irodalom című kis példányszámú, piacképtelen hetilapban *Medgyessyről*: „Rádásul 1978 óta titkosügynökként szol-

gált főhadnagyi rangban. Ezt a mellékes kis ténykörülményt 2002-ben eltitkolta választói előtt. Később múltjának messze búzó foltját azzal az ötlettel próbálta megillatosítani, hogy ő – Brezsnyev és Kádár korában! – szovjetellenes céllal vállalta a titkosügynöki pozíciót. Az efféle bejelentést az ember egy humoristától kacagva veszi tudomásul, de ha miniszterelnök állít ilyesmit, az közös gyalázatunk.”

Azon mellékes kis ténykörülménynél most ne időzzünk, hogy a kormányfő titkosszolgálati múltját szintén az ön által gyűlölt Magyar Nemzetből (tudjuk, *Hitler* – ld. *Györgynek* írt levelemet) tudta meg.

Medgyessy kifogásait röhejesnek jellemző mondatainak viszont akkor lett volna igazán foga, ha gazember külföldi tudósító haverjait ítélt volna el velük, amikor Medgyessynek ezt az aljas hazugságát is visszhangozták lapjaikban.

Demszky Gábor

Touareg-bérlő

Figyelj ide!

Azt a mocskot, amit Budapestből teremtettél 15 év alatt, csak te nem látod. Nyilván belülről is foncsoroztatt az adófizetők pénzéből neked bérelt VW Touareg terepjáród ablakai. Az egykor büszke Budapestet ma a nemzetközi sajtóban – legyen az általános vagy szaksajtó – pozitív jelzőkkel már nem említik. Legfeljebb fekvését, amiről te nem tehetsz.

Nem tudom, sajtósaid eléd tették-e négyezer-ötszázhatodik és négyezer-ötszázhetedik, felesleges utazásod között (ha megkérdeznéd a New York-i polgármestert, vajon hányszor utazik külföldre egy évben, visszakérdezne: „minek és hová?”) a Time magazin két-három héttel ezelőtti számát, amelyben Európa „titkos fővárosairól” ír. Vagyis nem azokról, akikről mindenki tudja, hogy milyen nagyszerűek: Londonról, Párizsról, Rómáról, Berlinről, Prágáról vagy Brüsszselről. Nem ezek a „titkos” finomságok. Azokról a városokról van benne szó, amelyek „okosak”. Mint Bristol, Trieszt, Dubrovnik, a norvég Bergen, a francia Grenoble és Nantes. Amely utóbbiról és annak szocialista polgármesteréről – aki hozzá hasonlóan szintén 15 éve vezeti a városát – a Time azt írja, hogy 1000 hektár zöld területtel gazdagította a várost. 95 új parkot és teret létesített. Te mit létesítettél? Mondd, miért nem mered közzé tenni azt, hogy Budapestén Európa többi fővárosaihoz viszonyítva mi a helyzet az egy főre jutó zöld területtel? És hogy az hány negyzetméterrel fogyott főpolgármesterséged alatt? De arról is hallgatsz, hogy mennyi ingatlan ment el francia és izraeli befektetőknek beton bevásárlóközpontok és szupermarketek létrehozására. Nantes polgármestere, a nálad két évvel idősebb *Jean-Marc Ayrault* 500 km kerékpár- és sétautatót építtetett. Nantes tömegközlekedése elsőrangú. Pontos, kényelmes és olcsó. 155 városi busza földgázzal működik.

De nem is ezért írtam neked, Touareg-bérlő. Még csak nem is a volt szovjet gyarmat, Észtország fővárosának, Tallinnak a szintén a Time-ban megtalálható dicsérete, hanem Szuzdál miatt. A Time a 12 ezres orosz Szuzdált dicséri. Szuzdál csendjét, tisztaságát, harangjainak bájos kongását, remekbe szabott egyházi épületei példásan tartását.

Szuzdál dá, Budapest nyet. Már Szuzdálnak is hátulról integethetünk.

Itt tartunk tizenöt SZDSZ-es évod után. ■

A jelölt

Néhány héttel ezelőtt, amikor elbúcsúztam (kissé talán túl korán) Kovács Lászlótól mint aktív belpolitikai szereplőtől, s ezzel egyik bőségesen termő témámtól, a cikket úgy fejeztem be: „Már csak az hiányzik, hogy Medgyessy is megbukjon...” Na tessék!

Ungváry Zsolt

Szerencsére a témákból mégsem kell teljesen kifogyynom, mert folyamatosan újratemelődnék. Legutóbb, az emberélet útjának felén, sötét erdőbe jutottam, ahol rejtélyes kezek berángattak egy fa mögé.

– Minden médiában népszerűsítjük a Jelöltet – sutogta a fülembé a berángató. – Pénz nem számít. Jókat, szépeket iratunk róla, PR-interjúk tévében, rádióban. Sokat megérme nekünk, ha a Demokratában is születne róla egy dicsőítő írás.

– Hát jó – bölintottam. Íme:

Nyolcvanhét évvel a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után végre a baloldalnak sikerült kitermelnie a karizmatikus, tökéletes, hibátlan, szép és szerethető politikus prototípusát. Ő a Jelölt. Szemüvege, mint Harry Potteré. Mozgáskultúrája, mint Markó Iváné. Rádásul kétféle módon dolgozni a kezeivel – mint Cziffra György – s a lábaival – mint Puskás Ferenc. Már fiatalon feltűnt tehetsége, gazdasági érzéke. Az Ápiszban radírt vásárolt, amit felárral értékesített osztálytársainak, a bevételből kádköveket vásárolt, amit aztán 300 százalékos haszonnal adott tovább. A nők bolondulnak utána, délceg, fess. Öregecskédő feleségét mindig újabbra cseréli, házassági politikája mögött elbújhatnak a Habsburgok. Nem beszél a levégoébe, a demagógiától undorodik, minden megnyilvánulása dugig tömve konkrétumokkal. Az államigazgatásban szerzett széles tapasztalatai garantálják a szakszerű, lendületes munkát, a népszerűségi listákon elfoglalt vezető pozíciói alapján nem várható, hogy elődje sorsára jutva bárhol kifütyülne. Minisztersége idején szárnyalt a magyar ifjúság és a magyar sport, és nem tárcája legfontosabb eseménye, az olimpia idején robbantott ki kormányválságot. Amilyen felelősséggel viseltetett e megbízatása iránt, várhatóan kormányfóként is hasonló felelősséggel cselekszik. Cáfolja, hogy az ellenzéki pártvezetővel kívánna rivalizálni, ennek igazolására nevét külön sportminiszteri engedéllyel Orbán Antira változtatta.

Sötét erdei megbízóim fejcsóválva olvasták a magasztaló sorokat.

– Ezért mi nem fizetünk! – mondták határozottan.

– Nem baj – legyintettem. – Egyszer úgyis fizetni fognak mindenért. ■